

Alexander Puschkin,

Al...

*tradukita de Manfred Retzlaff**Esperantigo laŭ la rusa origina teksto.*

Memoras ofte mi pri tio:
 aperis iam vi al mi,
 samkiel fuĝa mir-vizio,
 de l' pura belo la geni'.

En la turmentoj de l' amaraj
 afliktoj kaj melankoli'
 aperis viaj trajtoj karaj,
 la mildan voĉon aŭdis mi.

La jaroj pasis, forbloviĝis
 subite tiuj songoj ĉi,
 la belaj trajtoj ekpaliĝis,
 forgesis vian voĉon mi.

Kviete pasis tagoj miaj
 en la ekzil', sen emoci',
 sen Dio, sen inspiroj iaj,
 ne ploris, vivis, amis mi.

...

Alexander Puschkin,

An ...

tradukita de Karoline Jänisch

Ein Augenblick ist mein gewesen:
 Du standst vor mir mit einemmal,
 Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
 Der reinen Schönheit Ideal.

Im schmerzlich hoffnungslosen Sehnen,
 Im ew'gen Lärm der Menschenschar,
 Hört' ich die süße Stimme tönen,
 Träumt' ich das milde Augenpaar.

Allein im Kampf mit dem Geschieke
 Und in der Jahre düstern Gang
 Vergaß ich deine Engelsblicke
 Und deiner Stimme süßen Klang.

Und lange Kerkertage kannt' ich,
 Es ward die Brust mir stumm und leer,
 Für keine Gottheit mehr entbrannt' ich,
 Nicht weint' ich, lebt' ich, liebt' ich mehr.

...

Alexander Puschkin,

Al....

*tradukita de Manfred Ratislavo**Esperantigo laŭ la germana traduko de Karoline Jänisch*

Momenton vi ja estis mia,
 vi foje staris antaŭ mi,
 Vi pura ideal' gracia
 de l' belo efemera vi.

Dolor-espere sopirante,
 en la bruado de l' homar'
 la dolĉan voĉon ekaŭdante,
 mi songis pri l' okulo-par'.

Sed dum la viv-batal' multjara,
 dum la restado en la sol',
 paliĝis la memor' de l' kara
 aspekto via kaj parol'.

Mi jarojn en karcero restis,
 ne kredis plu je l' kara Di',
 malplena mia brusto estis,
 ne ploris, vivis, amis mi.

...

Alexander Puschkin,

K....

Я помню чудное мгновенье:
 Передо мной явилась ты,
 Как мимолетное виденье,
 Как гений чистой красоты.

В томленьях грусти безнадежной,
 В тревогах шумной суеты,
 Звучал мне долго голос нежный,
 И снились милые черты.

Шли годы. Бурь порыв мятежный
 Рассеял прежние мечты.
 И я забыл твой голос нежный,
 Твои небесные черты.

В глуши, во мраке заточенья
 Тянулись тихо дни мои
 Без божества, без вдохновенья,
 Без слез, без жизни, без любви.

...

Vekiĝis nun animo mia,
kaj ree ekaperis vi,
samkiel fuĝa vid' vizia,
de l' pura belo la geni'.

Es darf die Seele nun genesen:
Und du erscheinst zum zweitenmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

Saniĝas nun animo mia.
Vi ree staras antaŭ mi,
vi pura ideal' gracia
de l' belo efemera vi.

Душе настало пробужденье:
И вот опять явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

Nun ree batas kun sentemo
en mia brusto mia kor',
inspir' revenis kaj kredemo
kaj viv' kaj am' kaj ree plor'.

Und wieder schlägt das Herz voll Weihe.
Sein Todesschlummer ist vorbei,
Für eine Gottheit glüht's auf's neue,
Es lebt, es weint, es liebt auf's neu.

Nun ree batas kun pasio
La vekigiinta kor' en mi,
denove ardas ĝi por Dio
kaj vivas, ploras, amas ĝi.

И сердце бьется в упоенье,
И для него воскресли вновь
И божество и вдохновенье,
И жизнь, и слезы, и любовь.

Traduko de la Rusa poemo "K..."
de ALEXANDER PUSCHKIN
(*1799-05-26 - †1837-01-29)
en Esperanton de MANFRED
RETZLAFF (*1938-11-04) en
2006-09-20.

Traduko de la Rusa poemo "K..." de ALEXAN-
DER PUSCHKIN (*1799-05-26 - †1837-01-29) en
la Germanan de KAROLINE JÄNISCH (Karolina
Pawlowa).

Arg-305-617 (2005-04-22 16:38:07)

Traduko de la Rusa poemo "K..."
de ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-
05-26 - †1837-01-29) en Esperanton
de MANFREDO RATISLAVO (Man-
fred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-
59302 Oelde, Germanio, *1938-11-
04) en 1984-05.

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas
ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-05-26 -
†1837-01-29).

Arg-305-616 (2005-04-22 16:27:34)

MR-153-6 / Arg-305-730 (2006-
12-04 12:17:37)

MR-153-2a / Arg-305-618 (2006-09-
20 09:31:05)

Esperantigis: Manfredo Ratislavo
(Manfred Retzlaff, *04.11.1938)
en Decembro de 2000 laŭ la ori-
gina rusalingva teksto.

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred
Retzlaff, faris laŭ la germanigo de s-
ino Karoline Jänisch (Pawlowa).